

Syv og tyvende Møde.

Fredag den 23de Januar Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Spørgsmaal om Stadfæstelse af Fremgangsmaaden med Hensyn til Valget af Medlemmerne til Udvalget angaaende: „Forslag til Lov om en midlertidig Afvigelse fra Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867 § 90“, til hvilket Udvalg er henvist: „Forslag til Lov om Hærens Ordning“, „Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Hæren“, „Forslag til Lov om Sværnets Ordning“, „Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Sværnet“, „Forslag til Lov om Pensionering af Underbefalingsmænd og Menige samt de med disse Klasser Ligestillede af Hæren og Sværnet og om Invalidforsørgelse m. m.“

Formanden: Saafremt Thinget med $\frac{3}{4}$ Stemmers Flertal maatte vedtage Stadfæstelsen af den brugte Fremgangsmaade, er det selvfølgelig, at det derved vil have sit Forblivende; men saafremt Thinget ikke med $\frac{3}{4}$ Stemmers Flertal maatte stadfæste den brugte Fremgangsmaade, ville vi vende tilbage til den tagne Beslutning om Udvalgs Nedsættelse, der da maa anses som udført. Jeg skal bemærke, at ligesom jeg, i Fald der kun havde foreligget en Beslutning om Nedsættelsen af et Udvalg paa 5 Medlemmer og den Omstændighed, at dette Udvalgs Valg ikke var bleven sat paa Dagsordenen, førend Beslutningen om Udvalgets Forsterkning til 15 Medlemmer var tagen, vilde have sat Valget af 15 Medlemmer paa engang paa Dagsordenen, saaledes vil jeg for det Tilfælde, at Stadfæstelsen maatte blive negtet, anse det for rettest, at Valget af 15 Medlemmer til det betegnede Udvalg sættes paa Dagsordenen for et følgende Møde.

J. A. Hansen: Thingets høitærede Formand meddelte Thinget igaar, at han vilde sende de forskjellige Oplysninger, som han antydede, til det Udvalg, der er nedsat angaaende Særlovsforslaget og endel andre Lovforslag, forinden der blev taget nærmere Beslutning i Thinget.

Dette er nu sket, men ved Indbydelse til Udvalgets ærede Medlemmer om at give Møde i denne Anledning, udtalte 5 af Udvalgets Medlemmer sig skriftlig paa Indbydelsen imod at give Møde, forinden Spørgsmaalet om Udvalgets forretningsmæssige Bestaaen var konstateret. De øvrige af Udvalgets Medlemmer have været samlede i Formiddag og have besluttet ved mig at udtale, at vi vel egentlig ikke have fundet tilstrækkelig Anledning til ikke at stadfæste den Fremgangsmaade, som har fundet Sted, men efterat det har viist sig, at nogle af Udvalgets Medlemmer ere af en modsat Mening, maa vi udtale for det høie Thing, at Udvalgets Flertal heller ikke kan tilraade, at Thinget giver den brugte Fremgangsmaade sin Stadfæstelse.

Sad: Efter denne Udtalelse skal jeg tillade mig at begynde, hvorfor 5 Medlemmer af Udvalget igaar til den høitærede Formand have overleveret en Indsigelse mod det skete Valg, idet vi have ment, at dette Valg ikke burde stadfæstes men derimod foretages paany her i Thinget. Jeg skal gjøre det kort; thi efter den Udtalelse, der i dette Dieblit har fundet Sted af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (J. A. Hansen), maa jeg antage, at den af os tilsigtede Beslutning vil blive tagen temmelig enstemmig. Vi have ikke stillet vor Indsigelse, fordi vi anse den formelle Feil for at være i og for sig af nogen stor og væsentlig Betydning, vi have heller ikke gjort det, fordi vi finde, at der er noget meget Betynderligt eller i anden Henseende absolut Fordømmeligt deri, at en saadan Feil som denne, hvorom Sagen dreier sig, har kunnet finde Sted. Ivertimod, vi tro, at det er en Feiltagelse, som maa kunne ske af og til, ja at det endog snarere er et Bevis paa, hvor nøagtigt Forretningerne føres, at et Tilfælde som det foreliggende nu er sket for første Gang efter en saa lang Række Aars Forløb. Men Grunden, hvorfor vi have gjort vor Indsigelse, er ganske simpel den, at Feilen, som er indløben, har, saa vidt vi skjønne, høit Følger, der ikke alene ere af en formel, men tillige af en reel Karakter. Hvis Følgen ene havde været dette, at Udvalget, som blev nedsat til at behandle den ubetydelige Lov om en lille Extrabevilling til Officereskolen, ikke havde faaet Andet at foretage end dette, saa kunde det vistnok — saa meget mere, som mange i Thinget havde den Mening, at Sagen skulde gaa til 2den Behandling uden Udvalgs Nedsættelse — have været temmelig ligegyldigt, om Sagen var